

Hodnocení
diplomové práce Lukáše Pišvejce
Dohoda o vině a trestu

Diplomová práce o rozsahu 49 stran textu a několika dalších stran použité literatury je vypracována na aktuální téma. Dohodu o vině a trestu zakotvila do našeho trestního řádu jako formu odklonu v trestním řízení a zvláštní typ řízení před soudem novela trestního řádu provedená zákonem č. 293/2012 Sb., účinným od 1. září 2012. Dohodovací řízení posiluje roli procesních stran v trestním řízení a vyžaduje mimo jiné také novou formu právní služby poskytované advokátem v trestním řízení.

Diplomová práce je vypracována na podkladě logické osnovy. Autor rozdělil práci do úvodu, ve kterém vysvětluje obecně smysl a význam institutu, který rozebírá, a seznamuje čtenáře se strukturou své práce. V následujících třech kapitolách, podrobněji členěných, se diplomant zabývá obecně odklony v trestním řízení, vymezením dohody o vině a trestu, řízením o uzavření dohody o vině a trestu a srovnáním s francouzskou právní úpravou. Ve stručném závěru shrnuje obsah své práce a vyjadřuje své sympatie k institutu, který v diplomové práci zpracovával.

Osnova práce je správná a logická, jednotlivé části práce na sebe vhodně navazují.

Autor zpracoval práci na podkladě dostatečného počtu odborných pramenů. Diplomovou práci zhodnocuje, že využil i cizojazyčných zdrojů, čímž práci obohatil o vzhled do cizí právní úpravy (francouzské). Je ovšem škoda, že diplomant pominul některé poslední prameny věnované právní úpravě přijaté v České republice. Mám tím na mysli zejména články Vantucha (Vantuch, P.: K možnostem sjednání dohody o vině a trestu, Trestní právo č. 12/2012) nebo Jelínka (Jelínek, J.: Dohodovací řízení a otázky související, Bulletin advokacie č. 10/2012, resp. Jelínek, J.: Nad poslední (osmdesátou třetí) novelou trestního řádu a osmou novelou trestního zákoníku, Kriminální právo č. 4/2012). Tím se ovšem připravil zejména o možnost reagovat na některé námitky uvedené v literatuře k zavedení institutu dohody o vině a trestu.

Práce s literaturou je správná a kreativní, autor se nevyhýbá ani statistickým údajům, například o počtu odklonů v českém trestním řízení, a umí tato data vhodně zakomponovat do diplomové práce.

Diplomant zařazuje dohodu o vině a trestu mezi odklony v trestním řízení a polemizuje s názory, které tento institut mezi odklony nezařazují (str. 7 a násl.). S uvedeným názorem diplomanta i jeho odůvodněním souhlasím.

Podstatnou část diplomové práce tvoří rozbor platné právní úpravy, který je dostatečně podrobný i obecně srozumitelný.

Diplomant je zjevným zastáncem a sympatizantem institutu dohody o vině a trestu a možná i proto zásadní právně dogmatické námitky proti tomuto institutu zmiňuje až na straně 36 své diplomové práce, ačkoliv bylo vhodné je uvést již při úvodní charakteristice rozebíraného institutu.

Obecně je třeba konstatovat, že diplomová práce poněkud pomíjí i některé problematické stránky právní úpravy, například možnost uzavřít dohodu o vině a trestu i ve zkráceném přípravném řízení nebo v předběžném projednání obžaloby.

Práci zhodnocuje srovnání české a francouzské právní úpravy, ze kterého vyplývá, že česká právní úprava bere větší zřetel na zájmy osoby poškozené trestným činem.

Závěrem shrnuji: Diplomová práce Lukáše Pišvejce je zcela způsobilým podkladem pro ústní obhajobu, kterou doporučuji orientovat na otázku:

Problémy platné právní úpravy dohody o vině a trestu v českém trestním řízení.

Hodnocení diplomové práce: velmi dobře.

V Praze 7. března 2013

Prof. JUDr. Jiří Jelínek, CSc.,